

Náša Sloga izlazi svaki 1 i 16 dan mjeseca, i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 60 novč. razmierno za pol god. 1 f. a za kmeta 30 nov. Izvan carevine više poštarina. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari.“ *Nur. Post.*

Oglasi se primaju po navadnoj cieni. Pisma neka se šalju platjene poštarine. Nepodpisani se dopisi neupotrebljavaju. Dopisi se nevrtaču. Uredništvo i Odpravništvo nalaze se *Via Capuano N.º 1909/1.*

Godina III.

U Trstu 1 Novembra 1872.

Broj 21.

Pčelarstvo.

(Dalje)

Ako se pomieša dvoje il više rojevah, treba prije svega na to gledati, kakove su matice tih rojevah. Jesu li matice jednake, to jest, sve oplodjene il sve neoplodjene, pčele si neće ništa zla učiniti; ako li je pak samo jedna tih maticah nejednaka, tada će se odmah primiti, medju sobom se klati i matice moriti. Rojevi jednakih maticah dadu se baš lahko razdijeliti i razlučiti. Ako su dva takova roja sjela skupa, neka se postave skupa u prostranu košnicu; čez noć će se sama razlučiti i po tom jih je lahko nastaniti svakoga u svoju košnicu. Ako se pak pomieša više takovih rojevah, čekaj dokle se posiedu, poškropi jih zatim vodom, sipsi jih na kakvu plahu i položi u kabal, il kakvu drugu posudu; onda koliko bijaše rojevah, toliko postavi u kabal zelenih grančicah, ter ga pokrij namočenom i izžetom plahom. Na taj način hoće se rojevi u kratko razlučiti i svaki na svoju grančicu izplaziti, koji se tada u košnice postave. Ako pak pomiešani rojevi neimaju jednakih maticah, imaš jih prije svega dobro vodom poškropiti, da se ukrote, zatim na plahu stresti, sve matice u maticine kućice poloviti, ter jih postaviti u košnice, namješćane naprama pčelam s odprtimi vratašci: pčele će u kratko iti svaki roj k svojoj matici i tako se razdijeliti. I tim smo svršili govoriti o naravskom iliti navadnom rojenju pčelah.

Ali pčele se mogu i pregnati t. j. prisiliti k rojenju, akoprem pravi pčelari vele, da to nije koristno, jer da se tako, mjesto jedne jake pčelske obitelji iliti familije, nedobe nego dvie slabe. A s druge strane, kad su pčele nastojane, te imaju dosta paše i mladih maticah, i onako se same roje po naravskom zakonu. Neg opet kažu, gdje je preobilno paše, da se može i to skusiti. Kod novovjekne košnice jest preganjanje pčelah jako lahko. Jer pčelaru netreba drugo, nego košnicu otvoriti i pregledati sat po sat, dokle spazi maticu. Kad ju spazi, neka ju spravi u maticinu kućicu i postavi u novu košnicu, pak onda neka namočenim perom iztrebi u nju sa satja toliko pčelah, koliko mu se po prilici vidi. Po tom neka zatvori obe košnice, te novu neka ostavi na starom, a staru neka prenese na koje drugo mjesto u pčelnjaku, i preganjanje je gotovo. — Kod starovjeknih košnicah ide to malo teže i neda se bez pomagana. Košnicu, koju hoće pčelar da prerene, mora uzeti sa svojega mjesta i prenesti na stol iliti mizu, što je zato pripravljena u hladu blizu pčelnjaka. Na mjesto te košnice, neka postavi u pčelnjak drugi praznu, da se mogu u njoj sbirati pčele, koje odlete. Onda neka razadni obe košnice, staru i novu, koje moraju biti jednake, te neka jednu prama drugoj tako postavi, da mogu pčele iz jedne u drugu predlaziti. A da prelaze, valja jih iz stare u novu dimom goniti. Tu će dakle pčelaru trebati poslužiti se pčelarskom pipom il mješćicem, il ako ih neima, čim drugim. Kod tog posla valja još i udarati čim ili trkati po staroj košnici. Kad je pčelar opazio, da mu se je matica preselila iz stare košnice u novu, neka zapre jednu i drugu. Novu neka pusti na starom mjestu, a staru neka nosi, kud ga volja. U staroj mora ostati toliko pčelah, koliko jih je dosta, da grijaju i odgoje zarod iliti zametak mladih pčelicah. One će da kako, videć da su bez kraljice, početi bježati iz košnice, al će se najzad umiriti i nastojati, da si odgoje mladu kraljicu. Za odgojenje kraljice potrebuju pčele 18 danah. Da se

to vrijeme prikrati, može se iz tudje košnice izrezati stanica, u kojoj se već nahodi kraljičin zametak, pak postaviti u obudovljenu košnicu. Samo tu stanicu treba pokriti pokrovcem, opletenim iz žice, da ju obudovljene pčele neozlede. Kad se mlada kraljica izvali, pčele ju počnu hraniti, i tada ju valja pustiti iz onoga zatvora. Obudovljenoj košnici može se i ovako pomoći. Pčelarska je navada držati za svaku potrebu više mladih kraljicah u navlašnoj za to opletenoj krletki (gajbi). Tko dakle ima u spremi kraljicu, neka ju metne sa krletkom u košnicu, pa kad ju pčele obkupe i počnu hraniti, neka ju pusti na slobodu, i sve je gotovo. Još nešto o kraljici iliti matici.

Kraljica je duša ciele pčelske družine, zato mora vremenom sasvim poginuti ona košnica, koja ju je izgubila, bilo prigodom rojenja, oplodjivanja, poradi starosti, il kojega mu drago drugoga uzroka. Da je košnica izgubila kraljicu, poznaje se potom, što u košnici nastane moćan šum, i ako je liepo i toplo vrijeme, pčele izlaze iz košnice, pa izvana po njoj i pred njom potekuju razpetimi krilei, kao da nešto išću. To traje samo nekoliko danah. Zdrava košnica moćno zašumi i onda odmah ogluhne, ako u vječer po njoj potkaš il ju otvoriš; ako to isto učiniš na košnici, gdje neima kraljice, čuješ nekak podmakao i turboban glas, koji neumukne naglo, nego malo po malo. Na vratašcih nije viditi stražaricah. Na pašu jih malo leti i samo male hrane donose. Od grabežljivicah se slabo il skoro nikako nebrane. Obudovljena družina netjera po navadi svojih samacah. Ako joj dadeš jesti, jedva koja i koja hrane okusi. I takovoj se košnici nemože pomoći nego na gori navedeni način, ako joj se najme pomogne, da odgoji kraljicu iz svojega il tudjega zaroda, il ako joj se nametne već izrasla kraljica. Ako je pak u košnici premalena družina, onda ju je najbolje sdružiti s drugom, većom i jačom. To isto se mora i tada učiniti, kad je kraljica jalova radi starosti, poradi nevremena il naposljedku poradi bolesti.

(Sledit će.)

Dopisi.

S. Otoka Krka, u Listopadu 1872.

Gotovo me duša boli, što u obće nevidim u rodoljubah istarskih one živahnosti, kojoj bi se drugčije nadati imao. Mi istarski Hrvati kao da nemarimo za ono, što se oko nas zbija. Hrvatska nam se junački bori za svoj obstanak, al nam kao da to nikakva života nepruža. S druge strane Slovenija se diže, nu mi kao da nevidimo. Istina, u Istri je veći dio izobraženijih ljudih otudjen svomu rodu, buduć odgojen u duhu talijanskom; al svejedno ima danas već liep broj li onih, koji bi mogli dosta učiniti i za naš slavenski narod. U ove rodoljube spada većim dielom mladji naraštaj, koji je narodni duh crpio iz susjedne Hrvatske, najpače na tamošnjih školah. A u ove idu opet većinom svećenici. Očevidno je, da su si popovi u Hrvatskoj u ovo njekoliko godinah narodnje borbe stekli velikih zaslugah. Tamo, počam od slave i dike hrvatskoga naroda — Štrosmajera, pa do prostoga kapelana, sve ti to prednjači u rodoljublju. A što da kažem o Sloveniji? Ta tamo je skoro jedini zastupnik naprednoga Slovenstva, svećenstvo. Skoro svud je slovenski pop uzoran rodoljub; člaum je svojih domorodnih družtvah, drži više slovenskih

novinah, a koliko može podupire i drugčije svoju kuževnost, a riedko koj, da nebi što i pisao. Ali ako je tako tu i tamo, nije žalibože u našoj Istri medj Hrvati. Jesu li možda Slovenci u Istri i Goričkoj u boljih okolnostih, nego li mi Hrvati? Al ipak ni iz daleka nečinimo mi onoga, što čine oni, da obezbiede svoju narodnost. Gdje su nama tolike Čitaonice i društva, što ih oni tu imaju? Mi Hrvati imademo u Istri jedino svoje glasilo „Našu Slogu“, nu svejedno nepodupiramo ga onako, kao što Slovenci svoje novine. S materijalne strane imat će mislim „Naša Sloga“ dostatne u Istri podpore, al bi joj se htjelo malo više duševne. A u tom ide krivnja našim domorodcem, koji se uztežu ma samo kadkad primit pero u ruke, pa iznašat na vidjelo i liečit rane našega zaocurenoga puka. Ta zašto je štampa? Ta zašto nam devetnaesti vjek tako gromovito neprestance viče: prosvjeta, prosvjeta! dajte svjetlo

Na Krku mladje svećenstvo sve je izključivo narodno, kao i u cijeloj krčkoj biskupiji; al ipak riedki su stupci „Naše Sloge“ u kojih bi koj rodoljub odavle štogod naertao; onda zašto se veli: „na mladjih svijet ostaje?“ Ovud su škole takove, da ni toga imena nezastužuju; učitelji se neplaćaju (bar mi ovih danah rekoše, da još ove godine većina krčkih učiteljah nije ni novčieća primila od svoje i onako neznatne plaće, pa se čuditi nevaljalim školam!); izabiru se svakako občinska zastupstva, izabiru se i zastupnici za porečki sabor, al kako to sve biva? Žalibože riedko je tko štogod o tom pisao. Dočim naši neprijatelji svakim danom snuju, da nas u svoje mreže zapletu; dočim oni iz svoga srea žele, da i nadalje ostanemo glupi i uonki, da tako mogu i nadalje s nami milostivo gospodariti; mi slabo proti tomu nastojimo. Ne primu li se naši rodoljubi svojski posla okó unapredjenja naših odnošajah — mi propadosmo. Mi smo u Istri dospjeli na ukrajku hrvatskoga naroda, a poznata je istina, da narodi na krajevih dnevimice propadaju, osobito oni, koji nisu dovoljno izobraženi, kao što nismo mi u Istri. Od kolikih sve stranah prieti našem uvdje narodu pogibolj, budi prilogom i ova najnovija viest. Čuj hrvatski rode! Magjari nastoje okó toga, da si prisvoje Otoke a osobito Krk!!!

Odkad je ono na Rieci namješten bio predlani magjarski *gouverneur*, uvijek vam neka svjetla lica dolaze iz Riecke na Krk, kao tobože, da se lovom zabave. Al kao što doznajem, bit će im i druga svrha. Buduće ti nepozvani gosti dolaze češće amo, to se tako upoznaše s mnogimi seljací, s kojimi hoće, da veoma ljubko govore. K tomu im počeeše pripoviedati i o blaženstvu i sreći Ungarije i kako bi oni mogli lahko podnju spasti. Preporučieše im najme, da učine i podpišu molbenicu, pa da ju pošalju ministarstvu, koje da će ih uslišati, jer da će i Magjari tu stvar sa svoje strane podupirati. O tom osobito občinski zastupnici pripoviedaju. Zanovali su i oko obćeljubljenoga u svojoj župi, Dubašnici, župnika veleć. g. N. I., komu je neki od spomenute gospode kazivao, kako imaju u njih svećenici desetkrat veće dohodke itd., pa da bi se i ou toga lahko mogao domoći. Htjeli bi, da postane ovud iz škrumná i štovaná svećenika ogavni magjarsko-szijatski korteš! Pustarski sine, nosi se odavle, bjež u svoje puste, pa si tamo snuj svoju mornaricu, a ostavi nam divno naše hrvatsko more, koje s ponosom najveći kralj hrvatski, Krešimir Veliki, već u XI. vjeku ozva: „*nostrum mare!* naše more!“ — Na ovom su si moru stari Hrvati slavu stiecali, na njem su Hrvati pod Visom pobjedu izvojevali, a na njem će oni i u buduće snažno se razvijati. Jadni Magjari, jer se hrvatski Primorci nedadu utjerati u njihov tor, to im se prohtjelo ovih Otokah, da na njih grade svoju veličinu moraku! Slabe vam ovud sreće, jer i prosti Krčanin znađe dobro za vašé manovre na Rieci, a od strane svećenstva uvjeravam vas, a bit ćete se i sami osvjedočili, da med njimi nema ni hrvatskih magjaronah, ni dalmatinskih talijanomanah, no muževah koji čute u svojih žilah junačku hrvatsku krv! Noplašim se ote smiešne igre riečkih šarenjakah, al svejedno kličem istarskim rodoljubom: *pozor braćo, pozor!* Ajde rodoljubi primite se muževno posla; radite nastojte, žrtvuajte se; jer žrtvah se hoće, žrtvah, bez njih se neće narod dići; njega će nestati. Pokažimo, da smo u svem vriedni sinovi onih starih junačkih Hrvatah. Što su nam oni na maču bili, budimo mi na umu

Zato dok je vrijeme, budimo na oprezu, učimo i izobrazujmo narod, koji će nam osvješćen iz zahvalnosti na grobovih lovorove vience viti.

Iz Labinjščine.

Vi ste u vašem zadnjem broju spomenuli naše zadnje občinske izbore i u kratko naveli, što misli o tih izborih nekoji talijanski dopisnik u poznatih koparskih novinah. To isto je netko veoma liepo učinio i u *Slovenskom Narodu*, što izlazi u Ljubljani. Iz tih dviuh izvješćah može se naš svet liepo osvjedočiti, kako smo se hvala Bogu počeli i mi ovdje buditi. Al mora ujedna i uviditi, kolike nam se zapreke na put stavljaju, i kako je još jako lahko odvratiti naš puk i od najčvršćih odlukah, Tu će dakle trebati još mnogo truda i muke, dokle nam se narod tako okriepi, da se bude htio i umio opirati lažam i himbam svojih protivnikah, koji mu gledaju ne samo jezik izkoreniti, nego i vjeru zatrti. Ja nebi toga rekao, da nečitam bielo na crnu, kako su već nekoji talijanski prvaci počeli medju svojim narodom uprav bezvjerstvo sijati. Toga radi, tko u takvoj prigodi brani naš jezik i našu narodnost, brani ujedno i vjeru i sveti zakon božji.

Nego to budi uzput rećeno. Što mi još na srce leži, jest to, pitati najme labinjškoga talijanskoga dopisnika, što znamenuju one njegove besjede, gdje veli, da bi mi tobože htjeli, da poslavenimo (*slavizzare*) i dušu naših talijanskih u Istri susjedah? Je li ta obtažba na svojem mjestu? Tko će koga da otudji svojem narodu i jeziku, mi njih, il oui nas? Nisu li oni ukinuli naše i uveli talijanske škole, te poslali talijanske učitelje i u ona mjesta, gdje neima Talijanom ni traga ni slieda? Pa zašto su to učinili? Ni zašto drugo, nego da nas potalijanče, ako bi to bilo ikad moguće. A gdje su u Istri te škole, u kojih se talijanska djeca slaveno, kao što se naša na svu silu talijance? Ta sad se u tih školah i ne uči drugo, kako čujem, nego talijanska gramatika i gramatika i opet gramatika. Dakle, što bi imali škripati volovi, to škripaju kola — ili drugom besjedom, što bi se imali tužiti mi na Talijane, to se tuže oni na nas. A zašto? Zato, što im se nedamo dobrovoljno talijančiti; a tko toga neće taj da jih misli posloveniti! Što će pametan čovjek da reće na ovako bezsramnu besjedu? Ništa, pa neće ni ja, da se o tom dalje pravdam s čovjekom, kojemu su se na taj način možgani u glavi pomiešali.

Al ipak nemogu premućati, gdje se već sad nekome preporučuje za takov izborni zakon, koji bi imao samo Talijanom vrata u zastupstvo otvarati, a nam jih u obraz zatvoriti. Jer veli, *da smo htjeli imati većinu u vieću labinjške Municipije, i to poradi prava, što nam ga daje pogriješni zakon izborni, polag kojega da se nu birališću nalazimo u ogromnoj većini.* Dakle, ako je taj zakon pogriješan, to ga treba očevidno popraviti. Ali kako? E tako, da mi ostanemo uvijek u manjini, a naši susjedi u većini, akoprem jih ima u občini manje od nas! I pazite dobro, da će vremenom biti o tom govoru i na nekom drugom mjestu, jer se je, ako se spominjate, i pazinski talijanski dopisnik potužio na taj zakon, pa bi reći, kao da se nešto proti njemu snuje. Gdje nepomaže ukidanje naših starih občinah, tu kao da će se gledati, da pomogne izborni zakon. Ako kud i do toga dojde, bit će zanimivo gledati, hoće li se naši *liberali alla moda* još i na dalje svojim liberalizmom graditi, pak onda, što će na to vlada reći.

Na koncu, labinjški dopisnik veli, da su gradjani vanjske biraće jedva nagovorili, da neizberu ljudih, koji neimaju drugo pred očima, nego da se okoriste občinskim imanjem i da ga rászpu (*persone intente unicamente ad una solu meta, quella cioè del manomettere e far loro prò delle pubbliche sostanze.*) Nije li ovo dirati u tudje poštenje? I tim svršujem.

Iz Boljunščine, dne 20. Oktobra 1872.

Što tisuće i tisuće pozivah i proklicah za svetovnu svrhu nebi učinilo, to mogaše učiniti samo vjera Isukrstova. Po izgledu Katolićanah u Kranjskoj, Koruškoj, Goričkoj, EuGLEŽKOJ i dalekoj Americi, namisli nekoliko svetjenikah u ovoj okolici osnovati očitue procesije k erkvi B. D. M. pod Bolju-

nom, koje bi s pohvalom od presv. Biskupije i potvrđene, a dan 9. ovoga mjeseca zato odlučeno od mnogoč. g. plovana boljunškoga, Škendera Zamlića, kômu i uređ dekanski zato oblast dade.

Mnogim plovanijam izvan dekanata bi dan i svrha tih procesijah oznanjena, a u dekanatu bijahu pozvani nekoji od rečenoga mnogoč. g. plovana, a nekoji od samoga mnogoč. g. dekana.

Da svi pozvani nadojdoše, to je dobro znano, al i to se znađe, da mnogi i mnogi starci rekoše, da veselijega dneva ne- doživise jošte na svietu. Svrhu tih procesijah je lahko doznati.

Naš sv. otac Pio IX. je u velikoj stisci, zadnji bogogrđni događaji u Rimu, proganjanje sv. vere i njezinih glasonošah, zadaše mu ljute rane, te zato i naš mili sjedoglavac, vidljivi namjestnik Krstov uvijek i posvuda priporučuje molitvu te molitvu. Nemogismo ga dakle bolje tješiti, nego da se za njega i za svoju u grešnoj sljepoći zakopanu braću k Materi od milostih, B. D. M. utečemo.

Liepo i veselo za oko, a gauljivo ti je bilo za srđee, kad ti se pod Boljun pogledalo, pa vidilo, kako se stotine i stotine dušicah Krstovih miču iz Boljuna, zatim iz Vranje, Dolenje-Vasi, Paza, Boruta, Sušnjevice i Brda. Svako stado sa svojim pastikom se skuplja kod crkve M. B. pod Boljun kao odjelki vojske sa svojim vojvodom na boju polju. A koji bi vojvoda ovim stadom? — Sveti križ — kao da ti na njem napisano — u ovom znamenju hoćeš predobiti — bi vojvoda svim stadom. A zašto se skupljaju na tom polju? Da se junački bore, al ne bojnim kopljem, već ponižnom i skršenom molitvom proti neprijateljem sv. Matere Crkve.

Ob desetoj uri ti se dakle skupilo preko 2000 dušah, sv. misu pjevao je velezaslužni i mnogoč. g. župnik u miru, Matej Mužina, a izvrstan govor govorio mnogoč. g. plovana Dolenjovaški, Franjo Blažić.

Po svetoj misi bijahu pjevane litanije lauretanske i za blagoslovom presv. Tjelom, otide puk mirno i pobožno kući, želeć, samo to, da bi njegove pobožne molitve uslišane bile, i govoreć medju sobom: O nek se oživi naša vjera, nek se potvrdi naše ufanje, a uzplamti naša ljubav do Boga, da ne- bismo i mi od neprijateljah bili zapeljani, te sv. vjere izgubili, a duše svoje pogubili.

Milostinja, pobirana za potrebe sv. Matere Crkve, bi oda- slana k presv. Biskupiji, da ju vremenom u Rim pošalje, i sv. oca Pija IX. zaprosi, da nas milostivo blagoslovi.

Ta ljepa svečanost, a najprva u Istri, tako se je mirno i pobožno svršila, da isti protivnici toga tajiti nemogu. Ne- bijaše ti dakle to politička skupština, nebijaše to tabor, kako ljudi kratkâ uma misliše; nego kršćanski pobožni sastanak, gdje su se Bogu i B. M. najvrueće molitve molile, da očuva narod čovječanski od nevierstva, koje nam sa svih stranah prieti.

Boljunski kmet.

Franina i Jurina.

Ju. Franino, ča ono neki va rečkoj gazete *Balanće* piše, da mi va ovom Primorju nismo Hrvati?

Fr. Da kako, da bi nekem ljudem mlogo draže bilo, da smo Ma- jeri, il Talijani, nego Hrvati!

Ju. Ne, ne, brez svake šale da ni- smo; il ako smo mi, da nisu bili naši stari!

Fr. Tako ča su onda bili!

Ju. Da Greci, il Latini, jer veli, kad ćemo, da se pečenjom omastimo, da brava najprej zakoljemo, tada da ga ode- remo, onda osolimo, na razanj natakujemo, i najposlje lepo baš na ognju spečemo. A tako da su delali i stari Greci i Latini, pak da poradi toga mi nemoremo bit, nego njihovi potomci.

Fr. E, kad je tako, onda su Rečani pravi Kinezi!

Ju. Kako pak to?

Fr. Evo ovako: Kinezi, kad jedu, v usta stavljaju; kad piju, na nos nagiblju; a eno, i Rečani čine to isto: ča su dakle Rečani?

Ju. A pobonja Kinezi!

Neukû Nauka.

Krumpir proti gnjiloći obćuvati.

Ako bi nam krumpir, kojega se ove godine u nas liepa i mnogo dobilo, gnjiti počeo, onda ga valja posuti na prah smrvljenim živim vapnom. — To preporuča strukovnjak, koj se o valjanosti osvjedočio. — Al prije svega treba paziti, da krumpir nebude ležao na *vlažnu i toplu* mjestu.

Sunčenica iliti Sunkokrat.

Vrli *Gospodarski List*, što izlazi u Zagrebu, svraća i opet pozornost hrvatskih gospodarah na ovu jako koristnu bilinu iliti rastlinu. On veli, da iz nebrojenih malih cvjeticah, što jih ima u velikom cvietu sunčenice, sreću pčele silu meda i voska; iz njezina zrela zrnja da se ožima ulje, što spada- blja lanenu ulju, koje se rabi ne samo za slikarstvo, nego može uadomjestiti i najfinije jestivo ulje; za pitanje peradi da neima boljega žita od njega; od samoljena joj zrnja da se dobije najfinije brašno (muka) za pecivo; naposljedku sunča- ničivo debelo stabalje da služi i za gorivo. Sunčenica se može svuda lahko sijati, a najme medju krumpirom. Zato ju i mi preporučamo našim čitateljem u nadi, da će već sad početi razmišljati, odkud će ju i gdje na proljeće sijati.

Različite viesti.

* (Nj. Veličanstvo) je izvolilo odrediti, da se zemaljski sabori imaju sastati 5. tek. mjeseca novembra.

* (Hrvatski sabor), što se bio odgodio do 3. tek. mjeseca odgodjen je sad na neizvjestno vrieme. Hrvatska i ugarska kraljevinska deputacija drže sad svoje nagodbene dogovore.

* (Ovo c. k. namjestništvo) dalo je na znanje, da svi oni, koji žele ići po moru, moraju dokazati svjedočkom do- tičnomu uredu (uficiju), da neima tomu 10 godinah, što su im bile kozice i po drugoć ciepane.

* (Obćinsko zastupstvo pazinsko) je dne 21. prošloga ok- tobra izabralo za svojega Načelnika g. Josipa Dr. Čeha (Ceha). U občinski odbor su izabrana 3 pazincea i 3 vanjšćaka.

* (I u porečkoj su občini) bili odskora občinski izbori, ali od naših da nisu na nje došli nego trojica, akoprem jih ima i u ovoj občini prieko polovice! E, ako budemo tako za se marili, onda dakako da nećemo nikad doći do svojih pra- vicah ni u Istri, ni igdje drugdje. Čujemo, da se ima do skora obnoviti občinsko zastupstvo i u Tinjanu, u Zminju i Boljunu. Ufamo se, da će naši tu birači gledati, da si lice osvjetlaju pak izabrati za svoje zastupnike poštene duš i poznate rodoljube.

* (Primorska štedionica u Kraljevici.) Vrli rodoljubi u Kraljevici poslali su ovih danah poziv na sve strane, kojim se domoljubno občinstvo pozivlje na podpis dionicah ustrojiti se imajuće u *Kraljevici Primorske štedionice* (Sparkasse, cassa di risparmio). Da se i manje imućni ljudi uzmognu vremenom okoristiti ovim novčanim zavodom odlučise, da svaki, koj bi jednu ili više dionicah (akecijah) htio upisati, ima se prija- viti kod mjestnoga občinskoga ureda u *Kraljevici* danah 1. 2. 3. *Studena* (novembra) t. g.

U ime svake pojedine dionice podpisuje se 25 for., a kad bude podpisano 30.000 for., zatvoriti će se upisivanje, izposlovat će se od nadležne vlasti odobrenje pravilah i pre- duzeti izbor ravnateljstva.

Držimo za suvišno dokazivati korist ovoga rodoljubnoga podhvata, to za dioničare to za občinstvo; dosta budi napo-

menut korist, koju su iz upravo ovakova poduzeća vukli dioničari u Zagrebu, Varaždinu i još manjih mjesta u našoj domovini. Na pr. zagrebačke dionice po 100 for. davaju sada korist od preko 70 for. kamatah na godinu, pak jih nemožeš sada dobiti izpod 800 for. i više!!

Što se pako tiče koristi, koju će iz te *štedionice* imati naše pučanstvo u Primorju i obližnjih Otopih, pače i cijeloj županiji riečkoj, imamo opaziti, da u cijeloj toj županiji, žalibože ni jedna još takova štedionica neobstoji, do jedino riečke, koja i onako nije od nikakove koristi našem narodu, dočim, kako znamo, rado prima na tisuće i tuseće hrvatskih novaca (pripovjeda se da su naši ljudi uložili u nju preko 400.000 for.), po 5% kamatah na godinu, a riedko kada će pružiti kakov zajam našem puku za izbaviti ga iz momentane neprilike, nego glavnice svoje mal ne i izključivo Riečanom dava.

Buduć se, kako nam iz Primorja pišu, već prvi mah preko 17000 for. upisalo, nemožemo zadosta našem puku preporučati, da se popašć, ter na ustanovljene dneve čim više dionica podpiše, za da se poslije nebudu kajali mnogi, kao sada nekoji, koji zamudiše vrijeme, pa nepodpisaše dionice na senjsko brodarsko društvo, od kojega su dionice od 100 for. na 120 for. skočile. Zato složno braćo na posao!

* (Kozice u Trstu.) Već je ovo prieko godine danah, što se u Trstu kozice povlače, te biesne kad više kad manje. U to doba se je od njih razbolilo 4237, a umrlo 795 osobah.

Nego hvala Bogu kao da misle jenjati, jer ima svaki dan sve to manje slučajah, akoprem još i sad od njih leži 124 osobah. Kako se čita, odskora su se, žalibože, i u Kopru pojavile.

* (Govedja bolest) u gubcu i na parkljih pojavi se i u tršćanskoj okolici. Ta se je bolest dovukla iz Ugarske u Hrvatsku, u Štajersku i evo ča u ovo naše Primorje. Zato je c. k. Namjestništvo zabranilo preganjanje rogate živine iz ove u susjedne okolice, kao takodjer unašenje pjezina mesa, kože itd. Povrh toga negdje u Istri vladaju i boginje iliti kozice medju ovcami jur od lanjske zime, pa je zato zemaljski kranjski odbor prepovjedao kranjskim ovčarom, goniti zimus svoja stada na pašu u Istru.

* (U Budimu) je buknuo kratelj iliti kolera na grdan način. Veći dio od onih, koji razbole, i umru, I u Galiciji već od nekoliko vremena ta pošast sviet skončuje.

* (M. č. g. I. Zamarin), Izolski župnik, bi opet izabran za zemaljskoga zastupnika u porečki sabor.

* (M. č. g. M. Mužina), Vranjski župnik u miru, bi odlikovan od Nj. Veličanstva zaslužnim križem.

* (Iz Italije) dolaze žalostni glasi, da su tamo povodnje na više mjestih veliku škodnu učinile.

Kretanje austrijskih brodovah

od 16 do 31 Octobra.

Dojadrili u — iz

Trst: *Fidente* Kardifa. — *Marietta* Siro. — *Cristoforo Romano* Enosa. — *Paolo* Ales. — *Fabio* Smirno. — *Carla* Mlecih. — *Due Cognati* Odesa.

Aleksandrija: *Veljo*, *Giuseppe Antonio*, Kardifa. — *Nuovo Ciriac*, *Checco*, Trsta. — *Giordano*, *Grimsbja* — *Inviato*, *Atma*, *Antonia*, *Njukastla*. — *Urania*, *Marsiljo*. — *Albono*, *Njujorka*.

Bordò: *Cojetnidan*, *Elena*, *Alessandra*, Trsta.

Buenos Ayres: *Plato*, Rio Janeiro. — *Soko*, *Marsiljo*.

Carigrad: *Armonia*, Ales. — *Sagittario* Anversa. — *Dion*, *Napulja*. — *Norma*, *Rodosto*.

Cet: *Alie Fighe*, *Arion*, Trsta.

Dublin: *Leopoldina* Bauer, *Njujorka*.

Falmut: *Sloboda*, *Smirna*.

Filadelfu: *Angelico*, *Liverpula*.

Flesingu: *Costante*, *Karloforta*.

Galac: *Selo*, *Liverpula*.

Glasgov: *Iri*, *Kuba*.

Gluester: *Hunnus*, *Ibrajle*.

Kaljari: *Puce P*, *Brđjansko* za *Londru* — *Giusto dell'Argento*, *Mesino*.

Kardif: *Sanson*, *Urano*, *Dunkerka*. — *Mimi P.* *Londro*. — *Paolina*, *Gluestra*. — *Jona*, *Vaterforta*.

Kvinstovn: *Gjurko*, *Ezio*, *Mimi*, *Libertas*, *Carolina* *Premuda*, *Njujorka*. — *Orfo*, *Filadelfije*.

Kork: *Jupiter*, *Njujorka*. — *Grad Zagreb*, *Odesa*.

Maltu: *Ric*, *Terzo*, *Marjupolja*. — *Cannan*, *Taganrok*.

Marsilju: *Vuk*, *Taganroka*, *Sara*, *Lemnos*, *Trsta*. — *Grazia Dio*, *Burgas*.

Mletke: *Fiumano*, *Cipra*. — *Ruben*, *Nikolajeva*.

Njujork: *Martin*, *Korka*. — *Dio Fili*, *Anversa*.

Njuport: *Patrizio P.*, *Glasgova*.

Pilmut: *Unione*, *Bahio*.

Odesu: *Max*, *Ljubezni Sestri*, *Marsijo*. — *Rahel*, *Korsnodo*. — *Maria*, *Trsta*.

Ročester: *Drago G.* *Londro*.

Šild: *Marino* *Amburga* — *Antonio*, *Luca*, *Londro*. — *Fanny*, *Lina*. — *Eror*, *Figlio*, *Anversa*.

Teksel: *Sibilla*, *Tangaroka*. — *Ann*, *Odesa*.

Giantonio, *Srećan*, *Marsilju*. — *Amata P.*, *Vesta*, *Stef. Kovačević*, *Čiasni*, *Nadir*, *Shanderberg*, *Diva*, *Pinus*, *Alessandro*, *Gino*, *Mila F.*, *Azov*. — *Nimrod*, *Londru* — *Carlo R.*, *Damica*, *Ero*, *Unione*, *Kopernik*, *Libero Andrić*, *Maria R.*, *Pasquatinu Romano*, *Odesu*. — *Giovannino*, *Civitatekie*. — *Drusus*, *Anversa*. — *Figlia Penelope*, *Trst*. — *Egro*, *Enos*.

Dunkerka: *Maria Fanny*, *Njujork*.

Falmut: *Proteo Hul*. — *Anna M.*, *Ekster*. — *Trident*, *Glasgov*.

Glasgova: *Mila*, *Marsilju*.

Galac: *Cain*, *Londru*.

Kardifa: *Triade*, *Singapur*. — *Pierino*, *Trst*. — *Sem*, *Eca*, *Siru*. — *Anna S.* *Ales*. — *Nuovo Arturo*, *Trst*.

Karloforta: *Giorgio*, *Anversa*.

Limerika: *Ruth*, *Kardif*.

Lisbone: *Favilla*, *Njujork*.

Liverpula: *Elios*, *Njujork*.

Londre: *Peleg*, *Rangun*. — *Peti Dubrovčki*, *Ney Orleans*.

Njukastla: *Cusimiro*, *Giorgia*, *Mletka*. — *Sinai*, *Lošinj*, *Majus*, *Carigr*. — *Marino*, *Ales*.

Njujorka: *Anna*, *Falmut*.

Njuporta: *Carlo Baromeo*, *Mletka*.

Plymuta: *Ann*, *Amstordam*. — *Gravosa*, *Lejt*.

Rio Janejra: *Olivo*, *Santos*.

Smirno: *Catterius*, *Trst*.

Truna: *Barone Eotvós*, *Ales*.

Odjadrili iz — u

Trsta: *Frane P.*, *Osvatitelj*, *Alessandro D.* *Cot*.

Algira: *Adelina*, *Senj*.

Androsana: *Diva S.* *Trst*.

Anverse: *Enrica*, *Njukastl*.

Barlete: *Veneto*, *Falmut*.

Brđjansko: *Buker*, *Ingl*.

Bristol: *Len*, *Njujork*.

Carigrada: *Mary Bund*, *Elce*, *Juno*, *Tri Brata*, *Adamo*, *Petroslava*, *Lamuk*, *Mufusalem*, *Elisa S.* *Columbus*, *Due Soralle*, *Germano Antonio*, *Camilla*, *Zio Giorgio*, *Nicold Despot*, *Cmet*, *Kork*. — *Grad Karlavoc*, *Nereca*, *Rimedio*, *Tekeki*, *Sulunn*. — *Ljubezni Provi*, *Ricardo*, *Favorito*, *Melitore*, *Elena D.*, *Libuha*, *G*.

Tèk Novacah

polag Borse u Trstu od 16 — 30 Oktobra 1872.

NOVCI	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	—
Čarski dukati (cekini)	5.23	5.22	5.22	5.22	—	5.21	5.17	5.14	5.14	5.14	5.14	—	5.14	5.14	5.14	—
Napoleoni	8.74	8.78	8.78	8.74	—	8.75	8.74	8.69	8.69	8.69	8.69	—	8.69	8.69	8.69	—
Lire Ingleske	11.03	11.05	10.96	—	—	11.00	10.98	10.98	10.98	10.98	10.98	—	10.98	10.98	10.98	—
Srebro prid (aggio)	107.85	107.85	107.50	107.50	—	107.50	107.15	107.15	107.15	107.15	107.15	—	107.15	107.15	107.15	—